

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicis & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

Ser. I. De tribus ordinibus obsequentium Christo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

Dominica Palmarum, Sermo I. 195

quadripartito periculo revocare & eripere dignetur, qui factus est nobis à DEO sapientia, & iustitia, & sanctificatio, & redemptio JESUS Christus Dominus noster, qui cum Patre & Spiritu sancto vivit & regnat Deus per infinita secula seculorum. AMEN.

AD LECTOREM.

Huc referri possunt IV. sermone De Laudib. Virg. Matris, alias, super Missus est, supra in Adventu positi. Item Sermo, de Verbis Apoc. 22. Signum magnum apparuit &c. inf. in Assumpt. B. V. poni solitus, huc potius spectare videtur.

DOMINICA PALMARUM.

De tribus ordinibus obsequentium Christo.

S E R M O I.

Non sine causa spiritum Sponsi pariter & DEI sui habens Ecclesia, processionem hodiè nova quadam & mira coniunctione addidit passioni. Nam processio plausum habet, passio planctum. Quoniam ergo sapientibus & insipientibus debitores sumus: videamus quid utrisque conferat hæc coniunctio. Et prius quidem quid secularibus indicet: quoniam non prius quod spirituale, sed quod animale. Videat secularis anima, videat & intelligat, quoniam extrema gaudii luctus occupat. Propter hoc enim qui cætera quoque cœpit facere & docere, non solum verbis prædicans, sed exemplis: quod antè prædixerat per Prophetam ^b. Quoniam *omnis caro scænum, & omnis gloria eius, tanquam flos scæni*: etiam apprensus in carne manifestè studuit probare in seipso. Unde & processionis gloria voluit sublimari: qui paulò post sibi noverat imminere diem ignominiosissimæ passionis. Quis ergo sperare jam debeat in incerto gloriæ temporalis, cum videat in ipso quoque qui peccatum non fecit, Creatore temporum & conditore universitatis, post exaltationem tantam, tantam nihilominus humiliationem sequi? In eadem enim civitate, à plebe eadem, & eodem tempore, nunc quidem processionis gloria & divinis est laudibus honoratus: postmodum verò interrogatus contumeliis & tormento, & cum sceleratis deputatus. Hic est transitoria finis lætitiæ: hic fructus gloriæ temporalis. Propterea prudenter orat Prophetam, ut cantet Domino gloria eius, & non compungatur ^c, id est, processionem habeat, quam passio non sequatur.

Vobis autem, charissimi, tanquam spiritualibus spiritualia comparantes, in *processione* quidem cælestis patriæ repræsentamus gloriam, in *passione* monitramus viam. Nam si in *processione* quidem venit tibi in mentem futura illa lætitia, & exultatio multa nimis, quando rapiemur in nubibus obviam Christo in aera, si tota concupiscentia videre desideras

Sermone S. Bernardi.

B b

diem

Processionis hodierna & passionis coniunctio quid sibi velit.

Quid secularibus hinc discendum.

b Esa. 40. b Mundi & gloriæ temporalis inconstantia.

c Psal. 29. c

Quid Religiosis & spiritualibus discendum ex coniunctione hodiernæ processionis & passionis.

c Matt. 21.
 Marc. 11.
 Ioan. 12.
*Passio & crux
 seu tribulatio
 via est ad
 gloriam.*
 *d Luc. 23.c

diem illam quando suscipietur in cœlesti Hierusalem Christus Dominus Caput cum omnibus membris portans triumphum victoriæ, applaudentibus jam non popularibus turmis, sed virtutibus Angelicis, clamantibus undique populis utriusque testamenti, *Benedictus qui venit in nomine Domini* ^c: si inquam considerasti in processione quò properandum sit: disce in passione quà sit eundum. Hac est enim via vitæ, tribulatio præsens, via gloriæ, via civitatis habitaculi, via regni, secundum quod clamat Latro de cruce ^d. *Memento mei Domine, dum veneris in regnum tuum.* Euntem in regnum vidit, quò cum pervenisset, sui memorem esse rogavit. Pervenit ergo & ipse. Sed si vis nosse quàm compendiosa via: eadem die meruit cum Domino esse in paradiso. Tolerabilem proinde reddidit passionis laborem gloria processionis: quoniam amanti nihil difficile est.

Hodierna processio repræsentat cœlestem.
 e Psal. 35.b
 f Psal. 72.c

Ne mireris quod præsentī processione cœlestem dixerim repræsentari: quando unus & idem in utraque suscipitur, etiam longè aliter, & ab aliis. In hac enim processione irrationabili jumento Christus insidet: in illa verò jumentum futurum est, sed rationale; quoniam *homines & jumenta salvos facies Domine* ^e. Cui simile est illud ^f: *Ut jumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.* Et vide si non de processione loquitur, cum sequitur: *Tenuisti manum dexteram, & in voluntate tua deduxisti me: & cum gloria suscepisti me.* Ibi certè ne ipse quidem pullus deerit: quoniam etiam murmuret hæreticus parvulos non sinens venire, parvulorum baptismo detrahens: qui parvulus natus est, & primam parvulorum elegit aciem (Innocentes loquor) hodie quoque parvulos à gratia non excludit: quia nec pietati incongruum, nec majestati eius difficile est, ut suppleat munus gratiæ, quod minus in eis habet natura possibile. Ibi non ramos arborum, non vilia vestimenta popularis turba prosternebat: sed demittent pennas suas animalia sancta: deponent coronas suas ante thronum Agni viginti quatuor seniores, & virtutes omnes Angelicæ quicquid habent gloriæ vel decoris: totum ei adscribent, totum ei attribuent.

Triplex obsequium in hodierna processione Christo exhibitum.

Jam verò quoniam de jumento & vestibus, & de ramis arborum mentio facta est: considerare diligentius libet triplex obsequium, quod in processione hac exhiberi video Salvatori. *Primum* quidem à jumento cui insidet, *Secundum* ab eis qui sua illi vestimenta sternunt. *Tertium* verò ab his qui de arboribus ramos cedere perhibentur. Nonne tamen omnes qui ex eo quod abundat sibi, mittunt, & quasi sine gravamine obsequuntur Domino, solum verò jumentum semetipsum exponit eius obsequio? Silendum mihi est, ut elationem caveatis, an magis loquar ut habeatis consolationem? Jumentum cui insidet Christus, nonne vos estis, juxta præceptum

Dominica Palmarum, Sermo II. 197

præceptum Apostoli & glorificantes & portantes DEVM in corporibus vestris? Expendunt enim seculares homines in obsequium Domini, non quidem corpora, sed quæ adjacent & necessaria sunt corporibus, cum de terrena substantia elemosynas largiuntur. Prælati quoque ramos cædunt de arboribus, verbi causa, cum de fide & obedientia Abrahamæ, de castitate Joseph, de mansuetudine Moyfi, cæterorumque Sanctorum virtutibus evangelizant. Veruntamen & illi de promptuariis plenis largiuntur: & hi, quæ acceperunt gratis, gratis nihilominus dare jubentur. Omnes tamen si fideliter suo quisque intentus fuerit ministerio, in processione Salvatoris sunt, & cum eo ingrediuntur in sanctam civitatem: quoniam tres prævidit Propheta ^b salvandos: Noe cædentem ramos in Arca ^b Ezech. 14. d fabricam: *Danielem* in vili edulio, & labore abstinentiæ factum tanquam jumentum, Salvatorémque portantem: tertium quoque *Iob* bene dispensantem substantiam huius mundi, & de velleribus ovium suarum pauperum latera calefacientem. Cui tamen in processione illa JESUS propinquior, cui de tribus ordinibus salus vicinior, facile credo potestis advertere.

DOMINICA PALMARUM.

De Passione & Processione, & quatuor ordinibus Processionis.

SERMO II.

NEcesse est ut loquamur hodie brevius propter angustiam temporis. Multa quidem nobis ministrat processio quam celebraturi sumus: *Processionis & Passionis coniunctio quid significet.* sed eadem impedit ne dicere plura possimus. Celebraturi sumus hodie processionem, & paulò post audituri passionem. Quid sibi vult mirabilis ista coniunctio, aut quid cogitaverunt Patres nostri passionem addentes processionem? Nam processio quidem meritò representatur hodie, quæ facta est hodie. Passio verò cur addita est, quam sexta feria constat esse sequutam? Opportunè utique processionem passio coniuncta est, ut discamus in nulla lætitia huius seculi habere fiduciam: scientes quoniam extrema gaudii luctus occupat. Propterea non simus stulti, ut occidat nos prosperitas nostra, sed in die bonorum non immemores simus malorum: & *Læta mixta sunt tristitia* è converso. Istis enim mixtum est præsens seculum, non secularibus tantum, sed etiam spiritualibus viris. Nam secularibus viris aliquando quæ placent, quandoque quæ displicent videmus accidere: & ipsis nihilominus spiritualibus non semper tristitia, non semper læta succedunt, sed vespere & mane dies unus. Et illud ^a: *Visitas eum diluculo, & subito probas illum.* Verum hoc interim dum præsens seculum manet, vel manat magis, & fluit. ^a Iob. 7. b

B b 2

Cæterum